

Archival Science: International Journal on Recorded Information 24, br. 3 i 4 (2024).

Treći broj časopisa *Archival Science* objavljen u rujnu 2024. godine sadržava 11 članaka.

Prvi članak naslova *It's only a mirage: Tahar Djaout's critique of logocentrism in L'Invention du désert* ("To je samo fatamorgana: Kritika Tahara Djaouta o logocentrizmu u knjizi *L'Invention du désert*"), autora Abdelkadera Aoudjita, bavi se proučavanjem Djaoutova tumačenja pojma pustinje u topografskom i metaforičkom smislu te se osvrće na logocentrizam i način na koji doslovno shvaćanje zapisanih riječi može dovesti do razvoja fundamentalizma i ekstremizma te podjela i sukoba. Članak donosi socijalni i politički kontekst u kojem je Tahar Djaout napisao svoje djelo *L'Invention du désert*, analizu izraza *logocentrizam* i *fundamentalizam*, ali i njihovu dekonstrukciju. Iz arhivističke perspektive članak prikazuje kako su u djelu *L'Invention du désert* ukomponirani svi elementi "arhivističkog obrata", točnije, kako je potrebno maknuti se od uvriježenih shvaćanja zapisa kao statičnih objekata i prihvatiti činjenicu da arhivisti svojim radom mogu oblikovati narative odabirući koji su dokumenti važniji, pri čemu dopuštaju svojim vlastitim uvjerenjima da utječu na tumačenje dokumenata te na taj način mogu dovesti do subjektivnoga prikaza prethodnih događaja.

Drugi članak naslova *Scouring the desert: political violence traceability in the Americas* ("Pretraživanje pustinje: sljedivost političkoga nasilja u Americama"), autorâ Paole Diaz i Rodriga Suareza, propituje mogu li tragovi političkoga nasilja u pustinjama Atacama i Sonora, u SAD-u i Meksiku, s vremenom dovesti do stvaranja arhivskoga gradiva. Članak je proizišao iz terenskoga rada autorâ koji su proučavali političko nasilje tijekom Pinochetove političke diktature u Čileu, promjene u graničnoj politici SAD-a i ratu protiv droge u Meksiku te donosi osvrt na njihova istraživanja, teme, terenski rad, udruge i organizacije s kojima su surađivali. Članak također donosi prikaze kako i na koje načine ljudi tragaju za osobama koje su preminule i nestale u pustinjama. Takva potraga stvara materijale koji mogu postati arhivski, s obzirom na to da uz političko nasilje izvorno postoje samo tragovi, a istraživanjem nastaju sudski, novinski, statistički i drugi dokumenti koji postaju arhivsko gradivo. Članak se osvrće i na to kako različiti politički sustavi, njihove promjene i činjenica provodi li se političko nasilje i dalje mogu utjecati na prikupljanje, dostupnost i suradnju državnih institucija u potrazi za nestalima i preminulima te stvaranje arhiva. Članak sadržava i 12 slikovnih priloga.

Treći članak naslova *Finding values, building communities: development of an archival appraisal system for the Thai public sector* ("Pronalaženje vrijednosti, izgradnja zajednica: razvoj sustava arhivskoga vrednovanja za tajlandski javni sektor"), autorice Naye Sucha-xaya, nastao je na temelju projekta *Development of the*

Archival Appraisal System for the Public Sector, te se bavi razvojem sustava vrednovanja arhivskoga gradiva nastaloga djelovanjem javnih institucija u Tajlandu. Članak donosi pregled vrednovanja arhivskoga gradiva u prošlosti i danas. Također, prikazuje vrijednost koju arhivi imaju za društvo u Tajlandu, probleme infrastrukture, kao i proces digitalizacije, koji bi mogao pomoći rješavanju problema vrednovanja, ali ih i pogoršati, ovisno o njegovoj primjeni. Članak prikazuje metode i rezultate istraživanja obavljenih radi vrednovanja gradiva te donosi prijedlog na koji bi se način ono trebalo provoditi. Sadržava dva slikovna priloga.

Pod naslovom *An opportunity to stay connected: documenting personal communication records of military personnel* ("Prilika za održavanje kontakta: dokumentiranje osobnih komunikacijskih zapisa vojnoga osoblja") Allan A. Martell i Edward Benoit III. predstavljaju istraživanje utjecaja promjena u tehnologiji na čuvanje osobne komunikacije vojnika s njihovim obiteljima. Istraživanje proizlazi iz pretpostavke da takva dokumentacija može pomoći u pripremi vojnika i njihovih obitelji za njihovu službu, samoga tijeka službe, kao i prilagodbi na povratak u civilni život. Provedeno je na temelju 22 fokusne grupe i 99 sudionika koji su služili u svim rodovima Oružanih snaga SAD-a, izuzev Svemirskih snaga, u razdoblju od 2005. do 2020. godine. Članak donosi općeniti pregled sustava čuvanja i arhiviranja osobnih dokumenata i izazova istih u digitalno doba, kada sustavi za mrežnu komunikaciju sve više zamjenjuju tradicionalna pisma, razglednice i dnevnike, pregled čuvanja osobne i operativne dokumentacije u vojsci, metodologiju istraživanja, pregled metoda koje vojnici koriste za komunikaciju sa svojim obiteljima, kao i koji dio dokumentacije smatraju važnim za trajno čuvanje, te konačno donosi rezultate istraživanja i zaključke koje su autori donijeli na temelju istraživanja. Članak sadržava jedan prilog – upitnik koji je korišten prilikom istraživanja.

Članak naslova *Archiving difficult realities: a systematic investigation of records related to sexual violence in US college and university archives* ("Arhiviranje teških stvarnosti: sustavno istraživanje zapisa u vezi sa seksualnim nasiljem u arhivima američkih sveučilišta i fakulteta"), autorica Ane Roeschley, Julie Miller, Alison Nikotopoulos, Morgane Davis Gieringer i Jessice Holden, temelji se na istraživanju čuvanja i organizacije gradiva u vezi sa seksualnim napadima u arhivima američkih sveučilišta i fakulteta. Istraživanje je provedeno na temelju obavijesnih pomagala 50 sveučilišta na području SAD-a. Članak donosi općeniti osvrt na problem seksualnoga nasilja u kampusima sveučilišta i pregled općenitih arhivističkih praksi i arhiva na sveučilištima. Predstavljena je metodologija istraživanja, ali i zaključci doneseni o temama dubine i jasnoće opisa predmeta u vezi sa seksualnim napadima, o trendovima i iznenađujućim nalazima u obavijesnim pomagalima, vrstama gradiva o seksualnim napadima, etičkim praksama vezanim uz čuvanje gradiva o seksualnim napadima te donosi prijedloge potpora potrebnih arhivistima kako bi dosljedno vodili zapise o predmetima i čuvali predmete u vezi

sa seksualnim napadima bez obzira na vanjske pritiske. U članku su također istaknuta i ograničenja istraživanja. Članak sadržava dva tablična priloga.

Članak *The disposal of paper public documents in the face of their digitization: what is lost?* ("Izlučivanje papirnatih javnih dokumenata uslijed njihove digitalizacije: što je izgubljeno?"), autora Josimaesa Eugênia Silve i Michaela Davida de Souze Dutra, bavi se digitalizacijom fizičkoga gradiva. Temeljni poticaj ovom radu bilo je vođenje dvostrukih arhiva u Brazilu, "fizičkih" i digitalnih, s obzirom da je izlučivanje "fizičkoga" gradiva protuzakonito, makar je ono sačuvano u digitalnom obliku. Članak donosi definicije osnovnih pojmova, Plana klasifikacijskih oznaka i Popisa s rokovima čuvanja te samu metodologiju i tehničke postupke kojim je provedeno istraživanje. Bavi se pitanjem društvene važnosti papirnatih zapisa, proučavanjem posjeduju li digitalni zapisi manju povijesnu važnost od onih fizičkih, pravnom perspektivom izlučivanja pisanih zapisa na primjerima drugih država te iznosi probleme i analizu istih prilikom ponovnoga vrednovanja pisanih zapisa i digitalizacije, u što ulaze pogreške tijekom digitalizacije, manjak opreme i sustava za provođenje vjerodostojne digitalizacije i dokazna vrijednost digitaliziranih zapisa. Također, osvrće se na ekonomski aspekt vođenja arhiva i za pisane i za digitalne zapise. Sadržava šest tabličnih i shematskih priloga.

Erin Lee bavi se razvojem novoga modela arhiviranja izvedbi u Nacionalnom kazalištu u Londonu u članku pod naslovom *Creating a representative archive of performance practice at the National Theatre of Great Britain* ("Izrada reprezentativnoga arhiva izvedbene prakse u Nacionalnom kazalištu Velike Britanije"). Pretpostavka je da standardne arhivističke metode nisu prilagođene arhiviranju materijala povezanih s predstavama u kazalištima, te se javlja potreba za razvojem novih koje bi primjenjivali arhivisti u kazalištima. U članku je prikazan pregled prikupljanja materijala u Nacionalnom kazalištu i veza između aktivnosti, arhivistike, kazališta i studija izvedbe potrebnih za pravilno arhiviranje materijala bitnih za djelovanje kazališta. Autorica ističe i analizira četiri faze koje bi arhiv Nacionalnoga kazališta trebao poboljšati kako bi stvorio fondus koji bolje prikazuje rad kazališta: 1. gradivo iz svih faza produkcije, od ideje do konačne produkcije, treba biti zastupljeno u zbirka, 2. zbirke trebaju uključiti veći broj ljudi koji su radili na produkcijama, posebno pozadinskoga osoblja, a ne samo najvažnije aktere, 3. zbirke trebaju proširiti opseg materijala koji su sačuvani, a nastaju tijekom produkcije, 4. potrebna je pravilna i preciznija kontekstualizacija prikupljenih materijala.

Članak *Building ignorance by disseminating "evidence": An agnotological look into the digital archives of the Islamic Republic of Iran* ("Izgradnja neznanja širenjem 'dokaza': Agnotološki pogled na digitalne arhive Islamske Republike Iran"), autorice Natalie Pashkeev, bavi se proučavanjem digitalnih arhiva u Iranu. Članak donosi pregled arhivskih zakona i procesa digitalizacije provedene u Iranu, nakon čega se autorica fokusira na analizu samih digitalnih arhiva

(*Arhivi.ir*). Analizirajući konkretne primjere, autorica pokazuje da se digitalizira gradivo koje je u skladu s politikama vladajućega režima te je predstavljeno korisnicima u kontekstu koji odgovara vlasti. Ukazuje na opasnost selektivne digitalizacije i ograničavanja pristupa cjelokupnomu izvornomu gradivu kako bi se kontroliralo javno mišljenje i spoznaje ljudi.

Članak *Instituting a framework for reparative description* ("Uspostavljanje okvira za reparativni opis"), autoricâ Stephanie M. Luke i Sharon Mizote, nastao je na temelju istraživanja provedenoga među djelatnicima galerija, knjižnica, arhiva i muzeja u SAD-u o provedbi reparativnih opisa gradiva. Donosi detaljan opis istraživanja provedenoga na temelju intervjua s djelatnicima. Autorice na temelju dobivenih rezultata predlažu izradu "Modela zrelosti za reparativni opis" (*Maturity Model for Reparative Description*), koji se temelji na osam kategorija: Vodstvo, Proces, Primjena, Dokumentacija, Izmjere i utjecaji, Odnosi u zajednici, Održivost i Potpora, a članak sadržava i 15 priloga.

Owen C. King bavi se temom revizije obavijesnih pomagala i uvođenjem takozvanih arhivskih meta-metapodataka kojima bi se bilježile izmjene i revizije obavijesnih pomagala u članku *Archival meta-metadata: revision history and positionality of finding aids* ("Arhivski meta-metapodatci: povijest revizija i pozicioniranje obavijesnih pomagala"). Članak donosi kratak pregled razvoja obavijesnih pomagala, ukazujući kako su revizije potrebne zbog promjena normi opisa, i nastavlja ukazujući na to kako su revizije obavijesnih pomagala potrebne i zbog pozicioniranja arhivista te osobnih stavova i mišljenja arhivista koji mogu utjecati na izradu obavijesnih pomagala. Zbog toga autor prezentira argumente za uvođenje meta-metapodataka koji bi bilježili izmjene u obavijesnim pomagalima i navodili osobne podatke o arhivistima koji ih izrađuju kako bi se iz njih mogle iščitati moguće pristranosti prilikom izrade obavijesnih pomagala. S tim ciljem provedeno je i istraživanje arhivističkih praksi i pozicioniranja, te su u članku prikazani detaljni rezultati istoga i autorove preporuke na temelju tih rezultata. Članak sadržava 8 tabličnih priloga.

Posljednji jedanaesti članak naslova *Recognising a kaleidoscopic archive: working with London Missionary Society records in the geeksphere* ("Prepoznavanje kaleidoskopskoga arhiva: rad sa zapisima Londonskoga misionarskoga društva unutar *geeksphere*"), autrice Deborah Lee-Talbot, bavi se autoričinim osobnim istraživanjem dokumentacije Londonskoga misionarskoga društva uz pomoć mikrofilmova u State Library of Victoria, zahvaljujući projektu Australian Joint Copying Project ("Australški projekt udruženoga kopiranja"). Članak donosi prikaz analize mikrofilmova Misionarskoga društva dostupnih u Australiji i njihovu važnost za društvenu povijest. Autorica ukazuje na prednost koju metapodatci, dodani prilikom digitalizacije, imaju za istraživače i kako im olakšavaju pretragu gradiva. Ukazuje i na prednosti digitalizacije, kojom je gradivo Društva postalo dostupno svima unutar njihova osobnoga prostora (*geeksphere*). Ukazuje na

važnost gradiva nastaloga iz više izvora, koje može stvoriti cjelovitu sliku o jednoj temi, za što autorica rabi metaforu kaleidoskopa. Članak sadržava 6 slikovnih priloga.

Četvrti broj časopisa objavljen je u prosincu 2024. godine i započinje posvetom izdanja Ciaran Trace (1971.-2024.) te uvodom koji najavljuje temu posebnoga izdanja – provenijenciju, autora Jeannette A. Bastian, Stanleya H. Griffina i Jamesa Lowrya.

Prvi članak četvrtoga broja naslova *The archive as home: ruminations on domestic notions of provenance* (“Arhiv kao dom: razmišljanja o domaćim idejama provenijencije”), autorice Ciaran B. Trace, bavi se idejom provenijencije u kojoj je dom osnovna jedinica iz koje nastaju arhivski fondovi, a ne, kao u tradicionalnijim uvjerenjima, organizacija ili institucija. Temeljno je polazište te ideje formula Kuća + x, u kojoj x označava lokaciju kuće, socijalne i ekonomske statuse ljudi koji u njoj žive, njihove međusobne odnose, kao i odnose prema drugim ljudima i ostalo. Takva ideja doma i kućanstva kao stvaratelja gradiva s više ljudi i složenim odnosima dovodi u pitanje tradicionalni arhivistički koncept precizno definiranoga stvaratelja (osobe ili organizacije). Ona bi trebala i obogatiti arhivistiku uzimajući dom i kućanstvo u obzir kao mjesto na kojem ljudi provode većinu svojega života, prikazujući tako svakodnevni život, a ne fokusirajući se na tradicionalne političke i ekonomske stvaratelje. Također, ističe se kako načelo provenijencije ne može biti strogo definirano, nego se na primjeru doma i kućanstva, i konstantnim promjenama u odnosima istoga, ono treba neprestano evaluirati u kontekstu pokušaja definiranja nastanka gradiva.

Francesca Marini u članku *Provenance and theatre archives* (“Provenijencija i kazališni arhivi”) bavi se problemima arhiviranja materijala nastalih u kazalištima: kostima, rekvizita, dijelova scenografije, bilješki inspicijenta i dr. Članak donosi definicije ključnih pojmova koji se primjenjuju na kazališne materijale, poput zapisa i artefakta, kao i definicije i opise različitih vrsta kazališta i elemenata kazališta. Autorica također navodi i primjere materijala koji nastaju u kazalištu, kao i preciznije opise organizacija i pojedinaca koji ih stvaraju. U članku se ističe potreba arhivista za obrazovanjem u području kazališta i poznavanjem pojedinih predstava kako bi lakše mogli shvatiti važnost pojedinih predmeta i u potpunosti shvatiti njihovu provenijenciju, ali i važnost stvaratelja o stručnosti u dokumentiranju njihovih djela kako bi ona mogla biti sačuvana.

Treći članak naslova *Misplaced archives, statehood and provenance out of place: the case of two personal records from the peripheries* (“Žagubljeni arhivi, državnost i podrijetlo na pogrešnom mjestu: slučaj dvaju osobnih zapisa s periferije”), čiji su autori Ana Lucia Grondona, Juan Ignacio Trovero i Maria Celeste Viedma, bavi se potrebom preispitivanja nekih ključnih dijelova provenijencije na temelju osobnih iskustava autora prilikom sređivanja dvaju osobnih fondova s “juga“, argentinskoga fizičara i matematičara Carlosa Mallmanna i

talijansko-argentinskoga sociologa Gina Germanija. Članak donosi kratki pregled njihovih biografija i opise fondova. Nastavlja analizom osobnih fondova i njihovih ključnih karakteristika i problema, od nestandardiziranoga postupka stvaranja, sređivanja i arhiviranja za razliku od arhiva institucija, do problema utjecaja posjednika na osobne fondove na primjeru dva navedena fonda. U članku se postavlja i pitanje korištenja osobnih fondova kao nadopune institucijskih fondova, posebno u zemljama “juga” i “periferije”, točnije zemljama čije političke strukture su podložne promjenama, diktaturama i sličnim promjenama koje mogu utjecati na cjelovitost arhiva, navodeći kako se u dva navedena fonda može pronaći i gradivo koje je nastalo tijekom djelovanja osoba u institucijama u kojima su bili zaposleni. Napomena: greška u tisku, na stranici 592 prvi odlomak se ponavlja dva puta.

U četvrtom članku naslova *Provenance through storytelling: application of Indigenous relationality toward arrangement and description* (“Provenijencija kroz pripovijedanje: primjena domorodačke relacionalnosti u sređivanju i opisu”) autorice Vina Begay i Kelley M. Klor bave se provenijencijom kao pripovijedaњem. Donose kontekst nastanka domorodačkih arhiva u usporedbi s kolonijalnim arhivima, kako ih autorice nazivaju, te donosi prikaz razvoja načela provenijencije. Članak obrazlaže probleme koji nastaju kada se kolonijalna načela provenijencije primjenjuju na domorodačke arhive. Autorice prikazuju smjernice Protocols for Native American Archival Materials (PNAAM) u procesu primjene dekolonizacije provenijencije u obradi domorodačkih arhiva. Načelom pripovjedačke provenijencije opisuju zbirku Jean Chaudhuri, domorodačke aktivistkinje, dajući detaljno njezine najvažnije elemente i organizaciju materijala.

Elliot Freeman u članku naslova *Touches across time: queer as provenance* (“Dodiri kroz vrijeme: *queer* kao provenijencija”) bavi se korištenjem *queer* identiteta kao provenijencije. Autor na početku ukazuje na to kako definira izraz *queer* i druge slične izraze u kontekstu rada. Predstavlja problem pronalaska *queer* gradiva na temelju standardne provenijencije i ukazuje na potrebu uvođenja novih metapodataka za opis gradiva koji bi olakšali *queer* osobama interakciju s gradivom. Ukazuje na Rolanov model sudjelovanja i analizira pojedine njegove elemente.

Joel A. Blanco-Rivera u članku *Custody, provenance and meaning in the context of state intelligence records: the case of las carpetas in Puerto Rico* (“Skrbništvo, provenijencije i značenje u kontekstu državnih obavještajnih zapisa: slučaj las carpetas u Portoriku”) bavi se dosjeima koje je obavještajna služba policije Puerto Rica vodila o osobama koje su se zalagale za neovisnost Kariba te pojmovima skrbništva i provenijencije u odnosu na tu dokumentaciju. Autor donosi i pregled problema skrbništva i provenijencije na primjerima dosjea drugih sigurnosnih službi. Baveći se dosjeima koje je vodila policija Puerto Rica, poznatih kao *las carpetas*, analizira problem skrbništva, s obzirom na to da su ti dosjei imali i

po nekoliko skrbnika. Originalno su čuvani u policiji, nakon čega je donesen zakon kako svaka osoba može preuzeti svoj dosje, što je dovelo do toga da je dio dosjea ostao nepreuzet, dio je bio i još je još uvijek kod osoba na koje se odnosi ili njihovih obitelji, a dio je doniran drugim arhivima, muzejima, ustanovama i organizacijama. Autor se osvrće i na problem višestruke provenijencije s obzirom na to da je gradivo u dosjeima nastalo radom više stvaratelja.

U članku *“Nothing much was lost”: exploring feminist process as records creation* (“Ništa se nije izgubilo”: istraživanje feminističkoga procesa kao stvaranja zapisa) autorica Jessica M. Lapp bavi se problemom prikupljanja materijala i “feminističkoga arhiviranja” na primjerima digitalnoga arhiva Alternative Toronto i Atlanta Lesbian Feminist Alliance (ALFA) Archives. Istraživanje je provedeno na temelju intervjua sa zaposlenima u obje institucije, ali i autoričina vlastitoga iskustva rada u arhivu Alternative Toronto. Autorica se bavi napetostima u željama da se gradivo povezano s feminizmom grupira kako bi se prikazalo zajedništvo i potrebom da svatko pronađe sebe u gradivu, prateći kako takve želje utječu na formiranje arhiva. Na primjeru digitalnoga arhiva Alternative Toronto analizira razliku između stvaranja zapisa i stvaranja arhiva. Autorica također na primjeru ALFA, čiju je povijest i razvoj predstavila u članku, prikazuje primjenu feminističkih praksi u stvaranju arhiva. Na temelju navedenoga autorica prikazuje kako tradicionalno shvaćanje provenijencije predstavlja izazov za feminističko oblikovanje arhiva.

U članku naslova *The voices of images: photographs and collective provenance* (“Glasovi slika: fotografije i kolektivna provenijencija”) autorica Iyra S. Buenrostro-Cabbab proučava kako provenijencija od organizacijskoga načela može postati interpretativna zajednica na primjeru fotografija. Članak se temelji na doktorskom radu autorice *When the Provenance Speaks: Memories of Martial Law in the Philippines*. Prije prebacivanja fokusa na fotografije, autorica, zbog kontekstualizacije, prikazuje EDSA revoluciju, koja je ime dobila po ulici Epifanio de los Santos Avenue, u kojoj su se okupljale mase, ukazuje na to kako je do nje došlo i na njezino nasljeđe. Analizira fotografije, ne kao sjećanje na događaje, nego kao okidač koji bi kod ljudi trebao aktivirati sjećanja na pojedine događaje. Budući da više ljudi može imati različita sjećanja i viđenje događaja na temelju fotografije, ukazuje na potrebu da se tradicionalna provenijencija zamjeni kolektivnom provenijencijom, kako bi mogla obuhvatiti različite izvore informacija i različita sjećanja i viđenja događanja. Autorica također prikazuje metodologiju svojega doktorskoga rada na primjeru fotografije (reproducirana je u radu) koju je koristila u doktoratu i rezultate razgovora s pojedincima povezanim s tom fotografijom.

Jesse Boiteau autor je članka *Whose provenance?: Plurality of provenance and the redistribution of archival authority* (“Čija provenijencija?: Pluralnost provenijencije i preraspodjela arhivskoga autoriteta”), u kojem se bavi

dekolonizacijom kanadskih arhiva, preraspodjelom gradiva i utjecajem novih tehnologija na pluralnost provenijencije. Članak započinje donoseći pregled trenutne arhivističke klime u Kanadi, posebno u odnosu državnih i domorodačkih arhiva, te razvoja teorije provenijencije do pluralne. Autor analizira proces dekolonizacije kanadskih arhiva kako bi se povećala vidljivost marginaliziranih domorodačkih zajednica. Analizira i standarde za opis gradiva (ISAAR, ISAD(G), RiC) te razvoj novih tehnologija koje omogućuju digitalizaciju i bolju povezivost zapisa iz različitih fondova, zbirki i arhiva u stvaranju pojma “potpunoga dokumenta”. Autor se bavi i gubljenjem autoriteta arhiva, točnije kako stvaranjem digitalnih kopija gradiva i međusobnom razmjenom istih, koji se zatim organiziraju u zbirke, arhiv gubi autoritet posjednika gradiva. Na kraju članka autor se bavi suverenitetom domorodačkoga gradiva. Članak sadržava četiri priloga.

Članak naslova *Transformative provenance: memory work in the Palestinian diaspora* (“Transformativna provenijencija: rad na sjećanju u palestinskoj dijaspori”), autorice Tamare N. Rayan, bavi se analizom čuvanja i prenošenja znanja u palestinskoj dijaspori i prijedlogom za prihvaćanje transformativne provenijencije. Autorica na početku članka donosi analizu i pregled palestinske dijaspore i raseljavanja, arhiva koji se vode u dijaspori, a koji se fokusiraju na sjećanja i usmeno prenošenje znanja, palestinske arhive i njihovo uništenje od strane Izraela. U članku autorica prezentira svoje istraživanje, na kojem je članak temeljen, objašnjavajući teorijski okvir i metodologiju. Na kraju predstavlja svoja otkrića u vidu transformativne provenijencije koja se temelji na tri osobine: intergeneracijskoj, kolektivnoj i imaginarnoj.

Bethany G. Anderson bavi se u članku naslova *Kindred contexts: archives, archeology, and the concept of provenance* (“Srodni konteksti: arhivi, arheologija i koncept provenijencije”) odnosom, sličnostima i razlikama između arhivistike i arheologije na području provenijencije i konteksta. Autorica na početku članka analizira pojmove provenijencije i konteksta u općenitom smislu, nakon čega se posvećuje analizi provenijencije iz perspektive arhivistike. Autorica analizira koncept neologizama i potrebe da se s promjenom praksi u oba područja trebaju stvoriti i novi izrazi za pojedine prakse i politike. U članku autorica također analizira inačice izraza za podrijetlo u arheologiji (*provenance* i *provenience*) te za antikvarijanizam i kontekst. Na kraju donosi zaključke svoje analize o srodnosti provenijencije i konteksta u obje grane.

Članak naslova *A recontextualization of provenance: Records in Contexts and the principle of provenance* (“Rekontekstualizacija provenijencije: zapisi u kontekstima i načelo provenijencije”), autorice Anouko Stephano, bavi se budućnošću provenijencije s primjenom novoga modela Records in Contexts (RiC). Autorica donosi kratak opis osnovnih arhivističkih pojmova: fonda, provenijencije i izvornoga reda. U članku također ukratko opisuje novi model RiC i detaljnije se bavi promjenama koje on donosi u pogledu provenijencije i konteksta,

singularnoga opisa stvaratelja i stvaranja veza između stvaratelja, izvornoga reda i logičnoga reda te donosi svoje zaključke.

Qing Zou i Eun G. Park bave se u članku naslovljenom *Archival context, provenance, and a tool to capture archival context* ("Arhivski kontekst, provenijencija i alat za bilježenje arhivskog konteksta") arhivskim kontekstom, njegovim odnosom s provenijencijom i oblikovanjem konteksta. Na početku članka autori donose pregled definicija i tipova arhivskoga konteksta te odnosa konteksta s gradivom. Analiziraju i vezu između konteksta i provenijencije. Glavnina članka odnosi se na oblikovanje arhivskoga konteksta primjenom novoga RiC model i donošenje prijedloga za uvođenje Cultural Historical Activity Theory (CHAT) modela za opis arhivskoga konteksta.

Chris Hurley, Sue McKemmish, Barbara Reed i Narissa Timbery u članku *The power of provenance in the records continuum* ("Moć provenijencije u kontinuumu zapisa") bave se proučavanjem provenijencije u njezinu širem kontekstu kroz ideju kontinuuma zapisa. Autori članak započinju predstavljajući ključne koncepte spisovodstva, definiciju kontinuiranoga spisovodstva i arhivskoga multivemira, prije prikaza teorije i modeliranja kontinuuma. Autori analiziraju primjenu standardnoga shvaćanja provenijencije u novom konceptu kontinuuma, povezujući provenijenciju s postojanjem više stvaratelja zapisa, takozvanom sredinom (*ambience*). U članku autori koriste dva primjera kako bi ukazali na uporabu provenijencije u kontinuumu, u prvom koristeći se teorijom i dijagramom Franka Upwarda, koji uspostavlja četiri dimenzije spisovodstva, a u drugom koristeći domorodačke arhive.

Članak naslova *Digital provenance* ("Digitalna provenijencija"), autora Grega Baka, bavi se konceptom digitalne provenijencije. Na početku članka autor se bavi analizom postojeće literature, definicijama provenijencije, provenijencije podataka i digitalne provenijencije te usporedbom digitalne i provenijencije podataka. U nastavku analizira dimenzije digitalne provenijencije podijelivši ih na tehničke, socijalno-tehničke i socijalne. Završni dio bavi se analizom uključivanja digitalne provenijencije u arhivistiku temeljem četiriju najvažnijih arhivističkih funkcija: vrednovanja, čuvanja, prikaza i dostupnosti.

Mya Ballin u članku naslova "*Somebody has to be crazy about that kid*": *Speculating on the transformative recordkeeping potential of the caring corporate parent* ("Netko mora biti lud za tim djetetom": Razmišljanja o transformativnom potencijalu brižnoga korporativnoga roditelja za vođenje evidencije") bavi se spekulacijama o promjenama koje bi se mogle i trebale dogoditi u državnim sustavima za brigu o djeci i njihovu spisovodstvu, kako bi u središtu bila dobrobit djece. Autorica započinje članak razmatranjem mogućih promjena sustava provođenjem spekulativnoga i kritičnoga projekta koji počiva na tri koraka: 1. definirati kontekst debate, 2. zamisliti, pronaći problem i stvoriti scenarij, 3. materijalizirati scenarij kako bi se isprovocirala publika. Kao primjer koraka u pravom

smjeru radi poboljšanja sustava navodi suradnju s maorskim zajednicama. Idući korak je osmišljavanje sustava u kojem se organizacije više neće držati tradicionalnih načela i institucijskoga spisovodstva i stvarati samo dokumentaciju koja je potrebna institucijama, nego će gledati na stvaranje dokumentacije u kontekstu roditeljstva, stvarajući dokumentaciju iz različitih perspektiva. Autorica donosi dva moguća scenarija koja bi mogla proizići iz takvoga obiteljskoga vođenja dokumentacije. Na kraju ističe primjere promjena u spisovodstvu službe za zaštitu djece kako bi ona bila više fokusirana na dobrobit djece.

Kathryn Manis i Patricia Wilde bave se nedostatcima provenijencije i shemama metapodataka u opisu gradiva, posebno fotografija i slikovnih izvora u članku naslova *Locating yourself in the historical record: challenges of provenance and metadata schemas in the Library of Congress's digital materials* ("Pronalaženje sebe u povijesnom zapisu: izazovi provenijencije i shema metapodataka u digitalnim materijalima Kongresne knjižnice). Na početku članka donose analizu općih problema u opisu vizualnih zbirki. U nastavku koriste primjere dviju zbirki Kongresne knjižnice, Kolekcije fotografija Građanskoga rata obitelji Liljenquist i mrežnoga arhiva mrežnih stripova. U oba primjera autorice donose opći opis zbirki, kako su nastale i s kojom svrhom te se na primjerima iz jedne i druge zbirke osvrću na probleme s provenijencijom i metapodacima u pokušajima pronalaska materijala s kojima bi se ljudi mogli poistovjetiti ili pronaći sebe. Članak sadržava deset slikovnih priloga.

U posljednjem članku naslova *Documenting Territorialidad: in intercultural approach to the provenance of Mapuche land records* ("Dokumentiranje Territorialidad: u interkulturalnom pristupu provenijencije zemljišnih zapisa naroda Mapuche") autorica Maria Montenegro bavi se prikazom borbe naroda Mapuche za povratom njihove zemlje u Čileu i idejom uspostave arhiva Territorialidad kao pomoći u dokazivanju zemlje predaka. Na početku članka donosi pregled povijesti oduzimanja zemlje, dokumentacije Titulos de Merced i zemljišnoga programa. Autorica navodi problematiku Titulosa s obzirom na to da se oni odnose na samo manji dio zemlje koju narod Mapuche smatra zemljom svojih predaka. U nastavku članka autorica prikazuje povezanost naroda Mapuche sa zemljom svojih predaka. S obzirom na manjak službene dokumentacije s kojom bi se dokazalo čitavo područje koje je nekada pripadalo narodu Mapuche, autorica predlaže uspostavu takozvanoga Teritorialidad, arhiva koji bi na multikulturalan način prikupljao podatke o ekonomskim, vjerskim, kulturnim i drugim tradicijama naroda Mapuche na području zemlje njihovih predaka.